

Forfatter: Kidde, Harald

Titel: Udrag fra Jæernet

Citation: Kidde, Harald: "Jæernet", i Kidde, Harald: *Jæernet*, udg. af Knud Bjarne Gjesing ; Thomas Riis , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, isamarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1990, s. 341. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-kidde04ny-shoot-idm140608064688880/facsimile.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Jæernet

Fordøjelse, funklede hendes Sejs-Tegn: Jæernet – fra Arbejdstroppernes sorte Uniformer som fra Krigernes grønne og blå, fra Brugsfolkenes Knapper med Magnet og Fakkelsom fra Militærrets med Sabel og Gevær. Fra Bjærgmester v. Schéele og Bjærggråd van Harnst med Jænkontorets Ordner i Guld, fra de menige Brugspatroner- og Inspektører med Bjærgkollegiets Medalje, fra de sidste, hvidhårede cultores montis af Almuestand, Bergsexmændene, med Skuepenge.

Hun sad dør, *derez Lucia*, i sin Æresvagt, mellem Generalerne Löwenhielm og Malmborg, Sverdets Øverste på »Bjærget«, Helten fra Napoleon 250,000s Undergang i Ruslands Sne og fra de 100,000s Fal i Folkeslaget ved Leipzig, og Løjtnanterne Jacob Lætfot og Peter v. Utfall, Heroerne fra Markeds-Slagsmålene ved samtlige Lenets Kernesser, fra Kristinehavns Fasting og Karlstads Persmesse til »den åvie glådjan« på Ombergheden i Sunne, Triumfatorerne fra Vædderkørslerne ad alle halsbrækende Landeveje, fra Svänkeviks-Bakkerne ved Vänern til Hindershøjderne i Timile-Skovene, om forrest af den flyvende Skare at nå det ypperste Madssted og få skønneste Pigers Hjem.

Eller var måske der hukindede Ansigt dør i det hvide Hår og Skæg – Gustaf Ekman, Herren til Lesjöfors, Lancashire-Smedjets utrættelige Forkæmper i Sværing, Gas-Svejseovnens Opfinder, Læremestren og Exemplet for Slægted af Brugfolk, nu brudt og grånet af tvende Menneskealdre under Jænerts hårdeste Åg – Lucia til større Ære, end Major Bror af Ekstams sorthårede og rosenkindede Åsyn, velnæret, velset og velforlovet efter Decenniers festlige Lediggang?

Brændte, hamrede og svejdede Patronen hendas Magt ind i Redskaber, Våben og Lenker, valsede, fejlede og skod da ikke Majoren hendas Ry ind i Dansesale og Spillebuler, i Eventyrets og Vilåtets grønne Vårmeskog? Flokkedes omkring Gustaf Ekman luende Hoved Fæller og Disciple, fra Thrond Thorlanders Petrus-Åsyn til Inspektor Janne Piscators Ischariotes-Fæs, stimede da ikke Jævninge og Elever omkring Majorens knæsende Pande?

Jo, han drømte ikke! Märta Molls Forkyndelse derhjemme var gået i Opfyldelse: han sad i Templets Allerhelligste, bag Forlænget, hvor Guds Åsyn sås og forstodes, blandt hans Udvalgte, hans Ypperstepræster!

Se dog Kæmpeskaren dør, tronende foran Såhrimner og omkring